

Çöküş

– İbrahim COŞAR · 12 Nisan 2017

ÇÖKÜŞ

Yeli, deryasından çekip almışsan;
Su nefessiz kalmış, çöl olmuştur çöl!
Canı cananından çekip almışsan;
Canan sanki cana el olmuştur el!

Sanma sesi hala coşkulu sestir;
Sanma ki nefesi aynı nefestir;
Oysa sığındığı aynı kafestir;
Şair, sevdasına kul olmuştur kul!

Bir çöküş başlamış omuzlarında;
Ayrılık acısı var yüzlerinde;
Coşari yürürken kalp izlerinde;
Gönülden gönüle yol olmuştur yol!

İbrahim COŞAR